

BEWAARPLAATS <i>Godshuizen</i>	ARCHIEF/COLLECTIE <i>Zegelkast</i>	INV./CAT.NR. <i>21</i> <i>regist 66</i>	FOTONEGATIEF PLAATS EN NR. <i>RAAM</i> <i>3-Us-34</i>	AFGIETSEL PLAATS Eigendom Stichting BRABANTS HEEM	NR.	
DATUM: <i>1406 jul 1</i>		ZEGEL VAN <i>schepenen van Heerswijk</i>				
		FUNCTIE				
		RANDSCHRIFT				
		ZEGELCLAUSULE				
		VOORSTELLING				
MATERIAAL <i>w</i>	KLEUR	VORM <i>r</i>	MAAT	STAAT <i>16</i>	BEVESTIGING	CONTRAZEGEL <i>-</i>

te Zeeist nog bestaat en daar *pauschalis* heet. De Hielvoirt doen Pastoor, schoolmeester en veldwachter in de Goede Week voor paascheeren thans ook nog de ronde of wel zo laten die doen, natuurlijk zonder dat er bij zongen wordt. H. N. Ouwerling deelt over dergelijke omgangen der dorpsautoriteiten het een en ander uit de vorige eeuw mede in het "Tijdschrift voor N.-Brab. Gesch., Taal- en Letterk." III, bldz. 133.

's-Hertogenbosch

A. VAN SASSE VAN YSSELT.

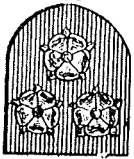
W.O.F. Jansen

THEESWIJK EN DINTHER.

I.

De processen, welke de haatsle jaren gevoerd zijn over de uiterste wilsboshikkungen van Jhr. Donas Theodor Albertik van den Bogerde van Moergesel, eigenaar der heerlijkheden Heeswijk en Dinther, bezitter en in de haatsle jaren ook bewoner van het kasteel Heeswijk, wien de onschabbare verzamelingen toekwamen, welke in dat aloude slot worden bewaard, hebben mij doen besluten in "Taxandria" een zoo volledige mogelijke geschiedenis te geven van die Briten en in ons land bekende bezittingen, welke de bewondering gaande maken van konner en leek. Aanleiding daartoe gaf mij een schrijven van Mr. J. Hanegraaf te Rotterdam, welke tot mijne beschikking stelde een gewasschen teekening, voorstellende het kasteel, waarover zoo veel werd geschreven. Deze teekening werd --- bijkens de handteekening, daaronder voorkomende --- in 1799 vervaardigd door C. Hanegraaf. Ik heb zo op voorkomende schaal doen reproduceeren en zij zal deze schets opleuven. Andere monografien van Heeswijk leeren, dat deze heerlijkhed en Dinther reeds vroegtijdig bij elkaar worden genoemd en dus veelal of misschien wel geregeld in een hand waren.

Oorspronkelijk waren het eigen vrije goederen. Van Heeswijk kan ik niet vinden, dat het zijn naam heeft gegeven aan een geslacht; met Dinther is dat wel het geval; doch dit geslacht schijnt dan al spoedig het bezit van zijn stamgoed verloren te hebben. Het voerde drie goudgeknapte zilveren rozen in rood, een wapen, dat, met gewijzigde kleuren, door verschillende andere families wordt gevoerd, die uit dezelfde streek hun oorsprong nemen en dat door sommigen wordt beschouwd als dat van Masland. Het adellijk geslacht Hessel van Dinther, dat nog in onze dagen bestaat, zoowel als de uitgestorven Bossche familie Bloeymans? sproten er uit voort. Van het adellijk geslacht van Dinther vinden wij voor het eerst melding gemaakt in 1196, wanneer ridder Albert van Dinther genoemd wordt. Hij schonk al zijne bezittingen aan de abdij van Berne en omhelsde zelf den kloosterlijken staat, om in het witte kleed der zonen van den H. Norbertus zijne verdere dagen te slijten in 's Heeren dienst. Reeds vroeger had Albertus voor de rust der ziel van zijne overleden echtgenooten Mectildis? een boeve en eenige landerijen aan die abdij geschonken, thans gaf hij er al zijne bezittingen te Dinther aan. En daar deze noot de heerlijkhed te Dinther heeft bezeten, zal Albert geen heer van Dinther, doch een jongere zoon uit het adellijk geslacht van dien naam geweest zijn.

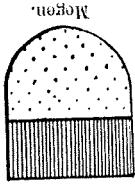
van Dinther.

Albert had zijne goederen voor een goed deel in leen van de heeren van Chuyck, die weer leenplichtig waren aan het huis van Leuven. Het bestaan van heeren van Heeswijk vernemen wij reeds een vijftigtal jaren vroeger, toen

1) Zie over dit geslacht: Ketsap, Wapenb. van den Ned. Adel. 2) Zie Taxandria IV, bldz. 181. 3) Zie van Henssen en van Rijn, Hist. v. h. Utr. bldz., fol. nltg. II, 386 en 387.

Amelieus, van Heeswijk, aan de abdi van Berne een strek grondschonk, in den omtrek van Berne, welke door leekbroeders van het klooster werd ontgonnen en bebouwd, terwijl in den bovengenoemden giftbrief van Albert van Dinther een zekere Hubertus van Heeswijk als getuige wordt genoemd, ¹⁾ welke Hubertus ook in een brief van 1191 voorkomt.

De meeste schrijvers beweren, dat Amelieus en zijn afstammelingen, die de eerste heeren van Heeswijk waren, uit het stamhuis van Megen hun oorsprong namen.

Megen.

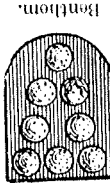
Ruin een halve eeuw later was Heeswijk eene bezitting van zekeren heer Dirk, die de tienden van Zenne wijnen bij Tiel van den proost van het Tiel'sche kapittel te Ieun ontving, welke tienden door Dirks zoon

Zenne wijnen in 1268 werden verkocht voor 100 pond en 20 pond Lœvensch.

Laatsgenoemde Dirk schijnt geen zonen te hebben gehad; althans zijne eigendommen gingen over op zijne dochter Agnes, die met Waltraven van Benthem ²⁾ was gehuwd.

Deze schonk in 1284 het bevestigingsrecht der kerk te Heeswijk aan de abdi van Berne.

De giftbrief is nog op het klooster aanwezig met het ongeschonden zegel van den geveer; hetwelk het bekende wapen van Benthem in vertoont, evenwel met een annoverklijk kleiner aantal bollen, dan tegenwoordig gevoerd wordt.

Benthem.

De brief is mede bezegeld door Waltravens oom Herberten van Haastrecht en door Jan heer van

¹⁾ Chartres bevolgende Ravonstein, I, 544.

²⁾ Van der An, Burgen en kastelen, noemt dezen Waltraven van Benthem: heer van Dinther.

Arkel, die beiden zegelen met het volle wapen van Heer Jan van Heusden ²⁾ en heer Dirk van Oud-

Heusden, de beide andere getuigen, zegelden met het bekende Heusdensche wiel, de laatste op een met blokjes bezaaid schild.

Deze gift werd op Sint Nicolaasdag van hetzelfde jaar 1284 bekrachtigd door de beheerders der geestelijke goederen in het bisdom Luik en in de Vasten van 1285 door den bisschop zelf.

De deken van Woensel, tevens pastoor van Dinther, hechte zijn goedkeuring aan de gift op den feestdag van Sint Maarten 1286.

Dezelfde Waltraven van Benthem, heer van Heeswijk, had aan de abdi eenige jaarlijkse en erfelijke cijnsen verkocht, welke verkoop, voor zooveel het hem aangging, door Jan, graaf van Megen, werd bekrachtigd. Deze deed bij die gelegenheid, voor zoover het hem betreffen kon, afstand van alle rechten, welke hij hebben kon op de kerk en het patronaat van Heeswijk.

Over de rechten, welke de abdi kon doen gelden, ontstond twijfel, en daaraan dankte in 1308 een verdrag

¹⁾ Hugo, genaamd Boeter, wordt elders genoemd Boeterman; hij was nit het huis van Arkel en heer van Rotersloot; hij is welbekend geworden door Conscience werk „do Lœuwe van Vlaanderen“, daar hij de Fransche vanen dags voor den sporenslag vertelt om zich met zijn krifgsbende bij de stamverwante Vlaamingen te voegen; hij sneuvelde bij Kortrijk (1302).

Jan IV van Heusden, die in 1192 stierf en de bevooroorvader was van Jan VII, een broeder had, die Bondevijn heette en heer was van Heeswijk. Kan hier ook bedoeld zijn Heeswijk bij Montfort? En op bidz. 985 lees ik: die van Heeswijk voeren het schild half van Zabel, half van Goud en daarop twee

raderen van Keel. Maar elders vind ik bij v. Leenwen van deze heeren van Heeswijk niets meer. Blijkens hetgeen vorder in zijn artikel over de heeren van Heusden staat, heeft ook geen verpissing plaats gehad met Heesboon (bij Heusden).

zijn ontstaan, hetwelk ons leert, dat Walraven nog in leven was en dat zijn oudste zoon's vaders naamgenoot was. Het is hier de plaats niet om den inhoud van dat verdrag nader te bespreken.

In 1323 werd een andere overeenkomst gesloten, waarbij de gemeente Heeswijk tegen betaling van 110 pond in eens en van 40 grooten konink's tournoyse alle jaren, de gemeente gronden verkreeg, die zeer uitgestrekt waren en uitvoorig worden omschreven.

Als heer van Heeswijk treedt bij deze overeenkomst op Jan, graaf van Mogen. Hij schijnt echter de heerlijkhed niet in eigendom bezeten te hebben, daar hij instaat voor de bestemming van den koop, ook al komt Walraven of iemand anders wederom in de heerschappij van Heeswijk.

Of Walraven afwezig was, dan wel, dat hij zijn heerlijkheid van Heeswijk had verpand aan Jan, die zijn zwager of zijn schoonvader was, heb ik niet kunnen uitmaken. Wel blijkt, dat Jan in 1330 nog eenige cijnsen verkocht aan Jan van Amstel en tot aan zijn dood, die omstreeks 1346 voorviel, optrad als heer van Heeswijk.

Coppens noemt op blz. 19 van het vierde deel van zijn bekend werk Walraven van Bentheim en zwager van dezen Jan graaf van Mogen. Jan stierf omstreeks 1346.

Na zijn dood komt Jan van Bentheim, kleinzoon van hooger genoemden Walraven, als heer van Heeswijk en half-Dintler voor. Ik trof hem in vershillende acten aan, eens — in 1352 — met zijn neef Walraven van Bentheim en eenen Spierinck van Heeswijk, die ik niet thuis kan brengen.

Jan nam echter geen genoegen met den verkoop der gemeentegronden, door zijn voorzanger in 1323 gesloten; want in 1357 verkocht hij de gemeentegronden van Heeswijk aan de gemeente tegen een som van 211 oude gouden schilden en 18 pond.

Tot dien tijd waren zoowel Heeswijk als de eene helft van Dintler ¹⁾ eigen vrij goed, alzoo niet leenroerig aan den hertog van Brabant. Hertog Wenceslaus van Bohemen en hertogin Johanna van Brabant, zijne gemahinne, bevestigden dat in dato 14 April 1359 plechtig, verkla- rende, dat Jan van Bentheim met zijne mannen in den oorlog tegen Vlaanderen had medegestreden, omdat Heeswijk binnen de landpalen van Brabant lag, maar dat hij dat gedaan had „*nicht gracie ende niet van rechten om onsen becken wille*“, zoodat zijne dorpen en zijne liden: dezelfde rechten zullen blijven houden als zij hadden vóór die bede.

Bvenwel waren deze en dergelijke expedities den heer niet voordelig; hij, zoowel als zijne onderdanen, moesten kosten maken, zij wekten vjandschap op en stonden

¹⁾ De andere helft van Dintler behoorde aan Jan van Berlaer, heer van Helmond, die in 1378 de gemeentegronden van die helft aan de opgezottenen afstond. De hertog van Brabant, Jan's leen- heer, bekrachtigde die verkoopling.

Ik heb mij de vraag voorgelegd, hoe deze Jan van Berlaer in 't bezit van die helft was gekomen. Zijn geslacht was een tak der Berthouts van Moehelen en hij een zoon van Jan Berthout van Berlaer bij Elisabeth Berthout. Deze Jan noemde Walraven van Berlaer, heer van Helmond en Keerbergen en Elisabeth Uittenhove of Utenhove zijne ouders, terwijl Walraven een zoon was van Lodewijk Berthout, gezegd van Berlaer, die in 132. zijn vader als heer van Helmond opvolgde en in 1329 van hertog Jan III het dorp Keerbergen kocht. Op gezag van Sassen „De Heeren van Helmond“, noemde ik reeds Johanna van Dintler, dochter van ridder Dirk van Dintler, de moeder van genoemden Walraven. Deze naam en de door Sassen gegeven beschrijving van het wapen van dit geslacht deden mij in haar een afstammeling zien der oorspronkelijke Dintlersche heeren.

Doch het artikel van den heer de Raadt in den Noord-Brantschen Volksalmanak (1589, blz. 211) en Butkens, Trophees He stuk, 3e bk. blz. 180, leelden mij later, dat zij Johanna van Bentheim was, een dochter van Walraven, heer van Heeswijk en Dintler en van Agnos, dochter van

dientengevolge aan allerlei aanvallen bloot, gelijk o. a. geschiedde in 1371 en 1372, toen de Gultickers en de Gelderschen het kasteel van Heeswijk aanvielen.

Heer Jan van Bentheim kon dan ook zijn goed niet langer behouden: in 1374 verkocht hij Heeswijk en half-Dinther aan ridder Dirk de Rover, zich alleen een ejns voorbehoudende van $3\frac{1}{2}$ mud rog uit de Cameren, doch den kooper tevens belovende, dat hij hem zal stellen in het bezit der andere helft van Dinther.

Aan die belofte zal echter niet voldaan zijn, want in 1375, zoowel als in 1378, komt Jan van Berlaer, heer van Helmond, voor als eigenaar dier helft, waarvoor hij den hertog van Brabant als leenbeer erkende. Of die verkoop aan Dirk de Rover meer het karakter had van een in pand geven, of wel dat ook Dirks ²) zaken achteruitgingen en de Benthems er weor boven op kwamen, ik weet het niet.

Dirk, heer van Heeswijk, zoodat zij, een der erfgenamen van haar op bid. is genoemden vader, vermoedelijk de helft van Dinther heeft-ontvangen als deel in zijne nalatenschap.

Jan van Berlaer zelf, waarvan sprake is, huwde eerst Gertrudis de Goltel, sedert 1371 weduwe van Hendrik van Guyck, heer van Hoogstraten, en naderhand met Margaretha Utenvenhove uit het huis Stakenborch. Jan testoorde 12 juli 1425 en stichtte daarbij eene mis in de kappel van de Ridderhofstad ten Rogerde te Dinther, bewijst gevende nog niet vergeten te zijn de betrekkingen, die tusschen dit dorp en zijn gossacht bestaan hadden (Krom en Sassen, Oorkonden betreffende Helmond, 123 o. v.).

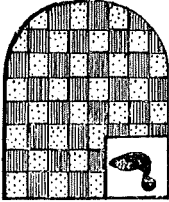
Toevolgezocht ik nader bijzonderheden over dezen Berlaer in het werk van den heer de Raadt: *Berlaer et ses seigneurs*. Het is moeijlijk te bepalen, welke Dirk de Rover hier bedoeld is. Na raadpleging der tussche genealogie van dit gossacht in V. v. Oyen, Stam- en Wapenboek, zou ik er voor houden Dirk de Rover, ridder, heer van Aarle, Rixtel, Boek en Stiphout, hoogsschout van den Bosc, medevoogd van den mindersarigen hertog Jan V, hij overleed na 1422; hij was gehuwd met Ermgard van Wadrolle, Polorsdochter, en een zoon van ridder Goorlac de Rover, heer van genoemde plaatsen en schepen en hoogsschout van den Bosc bij Aghes (Goyard van Hooschot.

Genoeg is het, dat Dirk de Rover het goed in 1379 terugaf aan Walraven van Bentheim, een zoon van laatsgenoomden Jan.

Walraven verkocht echter in 1386 de heerlijkheid weder aan Willem van der Aa.

Dat het Jan van Bentheim niet naar den vleesche gegaan was, blijkt wel daaruit, dat de heerlijkheid onder hem belast was met hiffrenten aan Arnoldus Jacobi de Ghele, Godetridus Andriessen van Berlicum en zijn vrouw, Arnoldus Ave Marti en zijn vrouw, Arnoldus Nelliën en zijn vrouw en Egidius Scoerwege en zijn vrouw.

Willem van der Aa, gesproten uit het ond-adelrijk en aanzienlijk geslacht van Randerode, genaamd van der Aa ¹) was een zoon van Willem, den eerste met wien de geregelde genealogie van dit geslacht aanvangt, bij Catharina van Zevenbergen.

van der Aa.

van 's Hertogenbosch, was ridder en wordt ook genoemd als heer van Nieuw-Herlaer.

Uit zijn huwelijk met Beatrix . . . verwekte hij Beatrix van der Aa, non in het klooster te Binkeren bij Helmond en Floris van der Aa ²). Willem van der Aa nam deel aan den slag van Bastweiler ³) (Augustus 1371) en streefde er onder de banier des heeren van Perwijs; hij werd, hetzij in dezen slag, hetzij bij andere gelegenheden in den Gulick-schen oorlog gevangen genomen en tegen losgeld vrij-gelaten.

Hij was 19 April 1409 reeds overleden. Willem van

¹) Zie een genealogie van dit geslacht van de hand van Jhr. Mr. A. F. O. van Sasse van Yssolt in Taxandria III, bidz. 110 o. v.

²) Zie Taxandria II, 32; en I, 118 en 148 o. v.

³) Zie Taxandria I, 114.

der Aa was het geweest, die in 1387 zijn eigen vrijgoderen Heeswijk en half-Dinther in leen opdroeg aan hertogin Joanna van Brabant, welke hem daarna ook met de andere helft van Dinther beleende,¹⁾ zonder dat mij gebieken is, door wien die helft van dit oude zonnelleen aan den hertog van Brabant leenrooig was gemaakt. Willem van der Aa heeft de beide heerlijkheden niet lang bezeten en dan nog niet met veel voorspoed, want in 1398 brandden de Gelderschen beide dorpen af²⁾; het kasteel konden zij echter niet bemachtigen.

Hij verkocht Heeswijk en Dinther omstreeks 1405 aan ridder Hendrik van der Lecke.

Wie was deze?

Het oorspronkelijke geslacht, dat zich van der Lecke noemde, was een der oudste van Holland. Gouthoven in zijn Kroniek doet het uit het huis van Broderode afstammen³⁾ en de zwarte leeuw op zilveren veld, die het voerde, is niet in tegenspraak met die afstamming. Door huwelijk genier erfdochter kwam de heerlijkhed van de Lecke wederom aan de Broderodes, uit welk huis ze omstreeks 1380 door Catharina van Broderode ten huwelijk gebracht werd aan Jan van Duvenvoorde, heer van

Polanen, de tweede zoon van Philips van Wassenaar bij een dochter des heeren van Strijen; hij verliet zijns vaders naam voor dien van Polanen en voerde de halve manen van het wapen zwart in zilver.

Van dezon Jan was ridder Hendrik van der Lecke een kleinzoon.

Zijn vader was Jan van Polanen en van der Lecke, die in 1351 de baronie van Breda kocht voor 48 duizend hallingen en die na zijn dood in 1377 te Breda

¹⁾ Butkens, *Trophées* I 509.

²⁾ Van Hoorn, I, 245.

³⁾ Zie ook *Rotterdamseche Historiebladen* III, bladz. 496.

werd begraven onder een tombe met zijn geharnast beeld. Jans eerste vrouw, Oda van Hoorn, Willem's dochter was de moeder van Hendrik⁴⁾.

Deze, die als zoon van een der eerste Brabantsehe edelen reeds geroepen was om een gewichtige plaats te bekleeden in het hertogdom, had daarop nog meer aanspraak, toen hij de heerlijkheden Heeswijk en Dinther kocht, en in 1398 de heerlijkhed Schijndel in pand kreeg voor 1631 guldens. In 1401 namen de Bosschenaars hem gevangen, omdat zij gekant waren tegen hertogin Joanna en hare vrienden.

De geheele Brabantsehe adel sprong echter voor hem in de bres.

De edelen wapenden zich, namen verscheidene burgers gevangen en lieten er zelfs eenigen ter dood brengen.

De hertogin zorgde, om een einde aan deze rampzalige twisten te maken, dat Hendrik den 21en October 1401 in vrijheid werd gesteld na betaling van 3000 oude schilden. (Zie o. a. v. Heurn I, 246-251).

Hij werd hofmeester van hertog Jan IV van Brabant, welbekend en berucht door zijn huwelijk met de ongelukkige Jacoba van Beyeren, en speelde een groterol in de geschiedenis dier dagen.

Was dat alleen door Hendriks bekwaamheid, of kwam daarbij, dat de jonge hertogin zich tot hem, die evenals zij van Hollandschen bloede was, voelde aangetrokken? Zeker is het, dat Hendrik reeds te voren had blijkegegeven daadwerkelijk Jacoba te willen helpen.

Immers met hngelbrecht van Nassau, die gehuwd was met de erfdochter van zijn broeder Jan van Polanen en met Hendrik van Boutersem, heer van Bergen-op-Zoom, was hij aan het hoofd van ruim vierhonderd zwaargewapenden Jacoba ter hulp gekomen tegen haar

⁴⁾ Volgens het Necrologium van het Kapittel der O. L. V. Kerke van Breda storf Oda 1 April 1353. Zie Anal. Belg. door Hoyneck van Papendrecht, V, 355.

ARCHIEF
VAN DE
HOGE RAAD
VAN ADEL

- Kopende leeuw met halbrand
en schouder schild, Centraal met
6 ballen, gemiddeld 3,2 x 1.
+ Brandbrief afgebrand.

Opmerking: doorzigt van Pindker
aan voorzijde dtd. 14 sept. 1511.

(Gw. zegelkast, Epistolium n. De Bond,
no 69.)

2 1/2 x ware grootte

- Kopende leeuw met halbrand.

- Brandbrief: + S (17111111) SEA-
BINORIUM IN H(EESWYE)K.

ARCHIEF
VAN DE
HOGE RAAD
VAN ADEL

links.

Opmerking: de leeuw is recht te leeuw
aan voorzijde dtd. 1 juli 1486.

(Van Vindans Reglement Archief Epistolium
no 12, zoek no 81).

2 x ware grootte.

GEMEENTE HEESWIJK

Tel. (04139) 551 en 552
Giro 1 07 18 61

Aan de Hooge Raad van Adel,
Zeestraat 71b

KABINET

's-GRAVENHAGE.

Uw kenmerk:

Uw brief van:

Ons kenmerk:

HEESWIJK, 20 januari 1967

Onderwerp: gemeentewapen.

Bij besluit van 16 juli 1817 is aan de gemeente Heeswijk een wapen verleend.

Het officiële besluit luidt als volgt:

"Van Wege den Koning"

"De Hooge Raad van Adel, gebruik makende van de magt aan den-"
"zelven verleend, bij besluit van den 20 sten februarij 1816;
"bevestigt bij dezen de gemeente van Heeswijk, ingevolge het"
"door haar gedaan verzoek, in het bezit van het navolgende wapen"
"zijnde van lazuur, beladen met een klimmende leeuw van goud"

"Gedaan in 's-Gravenhage den 16 julij 1817"

" w.g. onleesbaar"

"ter ordonnantie van den Hoogen Raad "

"w.g. onleesbaar"

"secretaris"

in

vev

VAN ADTEL, geborne makende van de magt om

my besmit van den 20sten Februarij 1816, bevestigd bij

Klempke

in gedaan verzoek, in het bezit van het navolgende Wapen

van de Koninklijke Maatschappij der Wetenschappen

S. GRAY ENHACE

den 16^{den} Aug 1817

GEMEENTE HEESWIJK

Tel. (04139) 551 en 552
Giro 1 07 18 61

Aan de Hooge Raad van Adel,
Zeestraat 71b

KABINET

's-GRAVENHAGE.

Uw kenmerk:

Uw brief van:

Ons kenmerk:

Onderwerp: gemeentewapen.

HEESWIJK, 20 januari 1967

Bij besluit van 16 juli 1817 is aan de gemeente Heeswijk een wapen verleend.

Het officiële besluit luidt als volgt:

"Van Wege den Koning"

"De Hooge Raad van Adel, gebruik makende van de magt aan den-"
"zelve verleend, bij besluit van den 20 sten februarij 1816,"
"bevestigt bij dezen de gemeente van Heeswijk, ingevolge het"
"door haar gedaan verzoek, in het bezit van het navolgende wapen"
"zijnde van lazuur, beladen met een klimmende leeuw van goud"
"Gedaan in 's-Gravenhage den 16 juliij 1817"

" w.g. onleesbaar"

"Ter ordonnantie van den Hoogen Raad "

"w.g. onleesbaar"

"secretaris"

Daar in het archief van de gemeente Heeswijk geen afschriften te vinden zijn van het in 1817 gedaan verzoek, kan door mij niet nagegaan worden, welke motieven naar voren zijn gebracht om dit wapen aan te vragen.

Daar in het officiële besluit staat vermeld "bevestigt bij dezen" is mijn vraag of de gemeente Heeswijk ook voor 1817 een gemeentewapen bezat.

Ik verzoek U mij in te lichten omtrent de bij mij gerezen vraag of de gemeente Heeswijk voor 1817 ook al in het bezit was van een gemeentewapen en wat de motieven zijn geweest tot het verlenen van het wapen in lazuur beladen met een klimmende leeuw in goud.

Bijlage:
Coll.:
Dict.:
Typ.: